

behandlede Sageloven, anseer jeg det for min Pligt paa Grund af Udtalelser, der have fundet Sted om en saakaldet Overenskomst mellem Ministeriet og Udvalget, at udtale, hvorledes jeg opfatter Sagen. Da Udvalget var rykket, saa vidt frem med sit Arbejde, at den foreløbige Betænkning var trykt, blev Ministeriet opfordret til en Conference med Udvalget; der hengik ikke saa Dage, førend denne fandt Sted, og den Omstændighed er maaskee Grunden til, at Sagelovene ikke bleve gennemførte i forrige Session. Da imidlertid Conferencen fandt Sted, dreiede Forhandlingerne sig ikke blot om de almindelige Principer, som fandt Ministerenes Tilslutning, men hver enkelt Lønningsfats blev gennemgaaet. Da jeg foreløbig havde erklæret mig for disse, var det med den Overbeviisning, at jeg mulig, naar jeg hørte Ministeriets Oplysninger, vilde blive nødt til at forandre min første Afstemning, fordi jeg ikke tidligere havde haft Velilighed til særlig at beskæftige mig med disse Forhold, og det forbausede derfor ikke alene mig, men ogsaa flere af Udvalgets Medlemmer, at det Rigtige dog var truffet i saa høi Grad, at det kun var to, høist tre enkelte Poster, hvorom Ministeriet bestemte maatte erklære at ville holde paa det, der oprindelig var sat i Lovudkastet. Der var altsaa den største Grund til at antage, at det kun med Hensyn til ganske faa Punkter i selve Sagen var muligt, at Ministeriet og Udvalget kunde komme til at staae paa forfjellig Side; der var den allerførste Grund til at vente Enighed, som maaskee fra Begyndelsen af Ingen havde anet. Skjøndt derfor ingen bestemt Overenskomst, idelmindste veed jeg ikke, man kan kalde det saaledes, som istand, vare dog Udtalelserne, saa bestemte ligeoverfor Udvalget, at man, som sagt, havde kunnet haabe det bedste Udfald, og derfor var man ogsaa berettiget til at være overrasket ved, at det nu forelagte Lovudkast, ogsaa med Hensyn til Lønningsfatterne, afviger i saamange Henseender fra det Resultat, som dengang blev vundet. —

Med Hensyn til Sagens almindelige Side skal jeg indskrænke mig til at henholde mig til, hvad der er ytret af flere foregaaende Talere, idet jeg kun skal sige, at ogsaa jeg ved Betragtningen af disse Lovudkast er kommen til den

Overbeviisning, at det ikke blot er nødvendigt at forandre Lønningsforholdene, men at det i endnu højere Grad er nødvendigt at faae selve Embedsforholdene forandrede, saaledes at Organisationen paa mange Punkter bliver anderledes, og overflødige Embeder dog endelig engang blive nedlagte. Det er endelig min Overbeviisning, at den Sum, der aarlig i Danmark udredes til derfor at lønne Embedsmænd, er saa stor, at naar den blev anvendt og fordeelt paa en ligelig og retfærdig Maade, vilde ikke blot Statens Løve fyldestgjørende kunne blive varetaget, men ogsaa alle Embedsmænd blive lønnet paa en saadan Maade, at de kunde være tjente dermed og med Iver opfylde deres Pligter i de dem overdragne Embeder.

Skjern: Da jeg ikke fik Ordet før, idet jeg begjærede det, fraslæber jeg det nu, da jeg ogsaa maa ansee det hele Sted, hvortil jeg før sigtede, for tilstrækkelig talende for Enhver.

H. Sage: Det mangler vist ikke paa Vidner for at godtgjøre, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i en lang Arrække har haft sine Generalsecretairer færdige til at træde istedetfor Departementscheferne. Jeg er idetmindste eet Vidne, som hyppig har hørt ham fremsføre det, som han netop har fremsført idag; det er i Grunden ogsaa mig imod ofte saaledes at gjentage, hvad jeg aarlig og bestandig, ved denne eller lignende Sagers Behandling, har tilladt mig at minde om, nemlig at vi dog ogsaa maatte komme saavidt, at man i Ministerierne vilde vedtage en bestemt Contoirtid, hvori alle Vedkommende mødte til deres Arbejde. Det er til umaadelig Ulempe for den Deel af Publikum, som har at forhandle med Regjeringsautoriteterne, at man, saa at sige, ikke veed, naar Vedkommende ere at træffe. Jeg kan ikke troe, at en saa stor Forretning som den, der drives i Ministerierne, kan gaae paa en hensigtsmæssig og flink Maade, uden at Vedkommende, der styrer Contoiret, paa en bestemt Tid af Dagen kan findes der. Det er vel sagt, at man har et bethdeligt Hjemmearbejde, det skal jeg ikke nægte, jeg vil gjerne troe det, men det kan dog ikke gjøre den Nytte og aflasse den Ulempe,